

Κυριακή, 30 Σεπτεμβρίου 2007**ΟΜΙΛΙΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΛΑ.Ο.Σ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ****ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ:**

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για τον καλό λόγο για τη συνάδελφο, την κυρία Αράπογλου. Πιστεύω ότι ο λόγος σας έχει συνέπεια και είναι από βάθος ψυχής. Μακάρι, όμως, και η Κυβέρνηση να έδειχνε την ίδια ευαισθησία και να ήταν σήμερα στην παρθενική της ομιλία τουλάχιστον ο Υφυπουργός Πρόνοιας. Για πρώτη φορά μετά από πενήντα πέντε περίπου χρόνια, που μπήκε η γυναίκα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, έρχεται μία γυναίκα κωφάλαλη να μιλήσει, να ακούσει τα αιτήματα. Είναι ο σεβασμός και η ευαισθησία, για την οποία εσείς ο ίδιος μιλήσατε. Ας κάνουμε πράξη, λοιπόν, τα λόγια. Τα λόγια φεύγουν, η πράξη είναι το σημαντικό. Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, εμείς οι ίδιοι έχουμε νομοθετήσει να υπάρχει η νοηματική γλώσσα στις τηλεοράσεις. Εδώ, όμως, στη δική μας τηλεόραση δεν είδα τη νοηματική. Έχουμε εδώ την κυρία και μεταφράζει. Γιατί δεν έχουμε σε ένα παράθυρο τη νοηματική, για να παρακολουθούν οι κωφάλαλοι σε όλη την Ελλάδα τη Βουλή; Δηλαδή μπορούν οι κωφάλαλοι να παρακολουθούν τις ειδήσεις σε όλα τα κανάλια, αλλά δεν μπορούν να παρακολουθούν το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Τόσο δύσκολο, λοιπόν, είναι σε ένα παράθυρο, όπως είναι οι ομιλητές, να παρακολουθούν και οι κωφάλαλοι, εφόσον τους έχουμε εδώ για να εξυπηρετείται και η κυρία Αράπογλου, ό,τι συμβαίνει στο ελληνικό Κοινοβούλιο; Μία απόφαση είναι. Να το ακούσουν κάτω οι συνάδελφοι στο επάγγελμα και να βάλουν σε ένα παραθυράκι την κυρία που μεταφράζει τη νοηματική γλώσσα.

Κύριε Πρόεδρε, χθες ετέθη ένα θέμα αρχής εκ μέρους σας και σε θέματα αρχής νομίζω ότι πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί. Είπατε ότι δεν πρέπει να λέμε ονόματα απουσιαζόντων. Ωραία. Να σας θυμίσω την περίπτωση του κυρίου Πρωθυπουργού με το Γενικό Διευθυντή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Παπακωνσταντίνου, τον οποίο είχε κατηγορήσει άγρια; Να σας θυμίσω ότι ο πρώην Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας από το έδρανό του, με εσάς δίπλα του ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, είχε ονομάσει δέκα μεγάλους επιχειρηματίες, με το όνομά τους βεβαίως και με διεύθυνση, για συμμετοχή στη διαπλοκή, στολιζοντάς τους με διάφορα κοσμητικά επίθετα; Να θυμίσω ότι εδώ η πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι πριν από τρεις μήνες έλεγε διάφορα προσβλητικά και προκλητικά εναντίον της ηγεσίας της Δικαιοσύνης και του κ. Ζορμπά; Τότε, λοιπόν, δεν υπήρχε θέμα αρχής να μη μιλάμε για απόντες; Πιστεύω, λοιπόν, ότι ήταν ένα λάθος της στιγμής και έτσι το προσπερνάω, Έρχομαι, λοιπόν, προς την Κυβέρνηση. Όταν έχουμε το ευρώ στο 1,43 έναντι του δολαρίου πρέπει να ξέρουμε ότι η οικονομία δεν μπορεί να δομηθεί. Όταν ο κ. Σημίτης μας έπεισε να δώσουμε τη μάχη για να μπούμε μέσα στην ΟΝΕ, μας είπε ότι ο κύριος λόγος είναι να μην έχουμε διακίνηση του νομίσματος, για να μην έχουμε δηλαδή υποτιμήσεις, διολισθήσεις. Δεν μας είπε κανείς ότι θα έχουμε υπερτίμηση, στην αναγωγή δηλαδή προς τη δραχμή, κατά 100% έναντι του δολαρίου. Πώς θα κάνουμε εξαγωγές στην Αμερική; Πείτε μου πώς θα μπορέσει να στείλει κάποιος λάδι ή κρασί στην Αμερική, όταν είναι πανάκριβο, όταν το ίδιο προϊόν το παίρνει από τις γειτονικές χώρες στο ένα δεύτερο ακριβώς της τιμής; Πώς θα δείτε Αμερικανό τουρίστα; Πρέπει ο αξιότιμος κύριος Υπουργός του Τουρισμού να πάρει κιάλια, για να δούμε Αμερικανό τουρίστα με 1,43 το ευρώ έναντι του δολαρίου. Εξυπηρετεί την Ευρώπη, γιατί έχει επώνυμα προϊόντα. Όσο και να πάει το ευρώ η Mercedes θα πουλήσει. Όσο και να πάει το ευρώ θα πουλήσουν τα γαλλικά αρώματα. Εμείς τι επώνυμο προϊόν έχουμε, για να το πουλήσουμε; Ταυτοχρόνως, πριν από μερικά χρόνια, πολύ εύκολα βάλामε στην τελωνιακή ένωση της Ευρώπης την Τουρκία με το βαμβάκι, με τα σιτηρά, με τα έτοιμα ενδύματα, με όλα τα προϊόντα, δηλαδή αυτά που έχουμε εμείς, οπότε πώς θα αγοράσει η Ευρώπη τα δικά μας προϊόντα, όταν είναι πολύ φθηνότερα τα προϊόντα της Τουρκίας με τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην τουρκική λίρα και στο ευρώ; Είναι ένα τεράστιο θέμα. Πρέπει, κύριε Πρωθυπουργέ, να αναλάβετε πρωτοβουλίες. Ακούστηκε πριν από τον κ. Σκουλά -και το είπε σαν ανέκδοτο- η φράση που είχε πει ο Πρωθυπουργός στις Βρυξέλες. Η μόνη

Κυριακή, 30 Σεπτεμβρίου 2007

εντυπωσιακή εμφάνιση στις Βρυξέλες ήταν τότε με το βασικό μέτοχο, όταν ένας τμηματάρχης σας ανάγκασε στις 7.30 το πρωί να πάτε εκεί. Πιστεύω, όμως, ότι μπορείτε. Όταν το μπόρεσε ο Ανδρέας Παπανδρέου, μπορείτε και εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ. Όπως τότε τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα έσωσαν τον τόπο, να πάτε να διεκδικήσετε. Εμείς, έχουμε ιδιαιτερότητες και πρέπει να το πούμε στην Ευρώπη. Έχουμε ιδιαιτερότητες λόγω αποστάσεων, ιδιαιτερότητες λόγω του περιβάλλοντος που είμαστε. Δεν θα μπορέσουμε να νικήσουμε.

Σταματάνε οι επιδοτήσεις σε πέντε χρόνια. Το έχουμε πει αυτό στους αγρότες, να αναλάβουν τις ευθύνες τους; Δεν μπορούμε; Το μπορέσαμε το 1982, μπορούμε να το κάνουμε και το 2007 και να σας βοηθήσουμε όλοι, όσοι ξέρουμε λίγο τις Βρυξέλες, να είμαστε στο πλευρό σας. Δεν μπορούμε, μας πνίγει. Να παρακολουθήσουμε το Μάαστριχτ; Κάθε έξι μήνες θα μπεινοβγαίνουμε στην επιτήρηση. Δεν αντέχουμε. Όσο ανεβαίνει το ευρώ, τόσο θα δυσκολεύει η ζωή μας. Αυτά είναι σχήματα τα οποία πρέπει να τα αντιληφθείτε. Πιστεύω, ότι ο αρμόδιος Υπουργός σας, ιδιαίτερα μορφωμένος και με περγαμηνές στην ειδικότητά του, πρέπει να τα έχει αντιληφθεί αυτά. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Πνιγόμαστε, κύριε Πρόεδρε. Και αν πάει 1,50; Πρόσκαιρα βέβαια σας εξυπηρετεί, για την ακρίβεια του πετρελαίου και τη διαφορά, μιας και το πετρέλαιο το πληρώνουμε σε δολάρια, δεν μπορούμε, όμως, να αντέξουμε εξαγωγές. Πως θα κάνουμε εξαγωγή; Πείτε μου ένα τρόπο. Δεν βλέπετε ότι το πράγμα δεν τραβάει, δεν πηγαίνει; Δεν βλέπετε ότι δεν έχουμε παραγωγικές μονάδες, κύριε Πρωθυπουργέ; Ποιες μονάδες μας έρχονται απέξω; Τα μεγάλα καταστήματα, οι πολυεθνικές οι οποίες εκμεταλλεύονται το βίος των Ελλήνων με το εμπόριο. Carrefour, Lidl κ.λπ. , τα οποία πουλάνε προϊόντα σε τριπλάσια -όπως σας είπα και χθες- τιμή απ' ότι στην Ευρώπη. Στείλτε τον αρμόδιο Υφυπουργό σας να πάει να αγοράσει ένα προϊόν, όπως έκανα εγώ, στη Γαλλία, στη Γερμανία, στα ίδια καταστήματα. Εδώ τρεις φορές επάνω. Γιατί; Δεν μπορούμε να προστατεύσουμε τον Έλληνα πολίτη ή τόσα περισσεύουν από τον Έλληνα πολίτη που του λέμε «σπατάλησε στα μεγάλα καταστήματα» τα οποία διαμορφώνουν τις τιμές; Δεν τις διαμορφώνει ούτε ο ευρωπαίος σας Υπουργός, ούτε ο βλάχος Υπουργός. Αυτό να το καταλάβετε. Τις διαμορφώνει το Lidl και το Carrefour. Και η ακρίβεια ανεβαίνει, καλπάζει και ναι μεν σε εμάς αυτά φαίνονται ότι δεν έχουνε καμία σημασία, αλλά πηγαίνετε σε εκείνον που έχει 400, 500 ή 600 ευρώ και θα καταλάβετε εν τοις πράγμασι πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα. Ολυμπιακή. Σήμερα, ημέρα προτάσεων, κύριε Πρωθυπουργέ, ξέρετε ότι η χρηματοδότησή της σκοντάφτει στην Ευρώπη. Μπορεί, όμως, η Κυβέρνηση να χρηματοδοτήσει τους δήμους που έχουν αεροδρόμια και οι δήμοι μπορούν εν συνεχεία, στην αεροπορική εταιρεία που εξυπηρετεί την περιοχή τους να δίνουν τα χρήματα. Προσπερνάτε το πρόβλημα της Ευρώπης. Λύσεις υπάρχουν, σας το είπα και χθες. Δεν ξέρω εάν υπάρχει το κατάλληλο μυαλό για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα θέματα. Υπήρξε ο χρυσούς αιών σ' αυτήν την πόλη που είμαστε. Ξέρετε γιατί; Γιατί εκατό χρόνια πριν ο Σόλων έκανε τη Σεισάχθεια. Χαρίστε τα αγροτικά χρέη. Το έκανε η δικτατορία. Για να το έκανε η δικτατορία μπορεί να το κάνει η δημοκρατία, γιατί είμαστε και ευρύτεροι και ποιοτικότεροι βεβαίως από την δικτατορία. Μπορούμε και εμείς να το κάνουμε, εάν θέλουμε να πάρει μπρος η μηχανή. Με αυτό το βάρος στους αγρότες δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Είναι σαν να έχουμε δέσει έναν τεράστιο βράχο πίσω από ένα τρακτέρ. Δεν μπορεί να τραβήξει, κύριε Πρωθυπουργέ. Τολμήστε και προχωρήστε. Βεβαίως, κάτι πρέπει να κάνουμε ανάμεσα στον αγρότη και στον έμπορο. Πολλά τα λεφτά. Κοστίζει 0,20 το φρούτο και το πληρώνει 6,50 ευρώ. Κάτι να κάνουμε με τους μεσάζοντες. Η πρώτη λύση είναι να επιτρέψετε να οργανωθούν πρατήρια των αγροτών σε όλη την Ελλάδα, όπως έκανε κάποτε ο Μεταξάς με τις λαϊκές αγορές. Μπορούμε, λοιπόν, να βρούμε λύσεις. Το εισόδημα να πηγαίνει στον αγρότη και όχι στον μεσάζοντα. Κύριε Πρωθυπουργέ, είχαμε μεγάλες φωτιές και μας πόνεσε όλους. Κανέναν δεν πόνεσε περισσότερο ή λιγότερο. Ακόμα είμαστε όμως στο προηγούμενο αιώνα. Έχουμε παρατηρητήρια με κιάλια. Υπάρχουν τα GPS που ανιχνεύουν φωτιές μέχρι 100 χιλιόμετρα από ένα ύψωμα. Υπάρχει η τεχνολογία. Και εγώ είμαι έτοιμος κύριε Πρωθυπουργέ να σας στείλω τον ακαδημαϊκό της Νέας Υόρκης, τον καθηγητή κ. Τσιφόπουλο -στελέχός σας μέχρι πέρυσι, τώρα είναι μαζί μας- να πει στον αρμόδιο κύριο Υπουργό την εφαρμογή αυτού του συστήματος. Εφόσον έχουμε πρόβλημα πυρκαγιών σε όλη την Ευρώπη και

Κυριακή, 30 Σεπτεμβρίου 2007

περισσότερο από όλη την Ευρώπη, υπάρχουν λύσεις. Όχι ακόμα με κιάλια να κοιτάμε μία φωτιά. Γιατί όταν ανάβει μία φωτιά δεν σβήνεται, με τις συνέπειες τις οποίες ζήσαμε όλοι. Ό,τι σας είπα για τα φρούτα ισχύει και για τα φάρμακα. Εάν η κυβέρνησή σας θέλει να πετύχει τρίποντο, να ελέγξει τα φάρμακα. Ένα κουτί φάρμακα των 15 ευρώ, το πληρώνουμε στο φαρμακείο, που πληρώνει και το νοσοκομείο το οποίο βρίσκεται σε αδιέξοδο –και το ξέρει ο αρμόδιος Υπουργός σας- κοστίζει 0,10 λεπτά. Το φάρμακο το κουτί με τα 15 ευρώ στο φαρμακείο κοστίζει 0,10 λεπτά. Πρέπει να υπάρξει ένας έλεγχος, ένας έλεγχος για να μπορέσουμε να λύσουμε μερικά προβλήματα.

Και βεβαίως νομίζω, κύριε Πρωθυπουργέ, πρέπει να επανέλθουμε για το θέμα της τάξης, στα αστυνομικά τμήματα σε κάθε δήμο. Τα πολυδύναμα απεδείχθησαν πολυαδύναμα. Πρέπει να φέρουμε στον τόπο την ευταξία, την ευνομία. Βεβαίως να φύγουν οι κάμερες. Δεν μπορούμε να έχουμε το μεγάλο αδελφό σε κάθε βήμα που προχωρούμε, έξω από το σπίτι μας, αλλά χρειαζόμαστε τον αστυνόμο έξω από το σπίτι μας. Και νομίζω ότι μπορείτε να προσπαθήσετε, να ξαναγίνει ελληνική η Ομόνοια. Προσπαθήστε γιατί ο ελληνικός λαός το θέλει. Δεν μπορεί μία γυναίκα σήμερα το βράδυ μετά από μία ώρα, να περπατήσει σε κάποιες περιοχές της Αθήνας. Και αυτό δεν είναι υπέρ της δημοκρατίας, υπέρ της Ελλάδος, υπέρ της δικαιοσύνης. Ευχαριστώ πολύ.

ΤΡΙΤΟΛΟΓΙΑ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ

Κύριε Πρόεδρε, κοιτάζοντας γύρω μέσα στην Αίθουσα, ομολογώ ότι κανένας δε μου μοιάζει για χιμπατζής, ουρακοτάγκος ή γορίλας. Μια χαρά άνθρωποι είμαστε όλοι. Τώρα, πώς κάποιοι βλέπουν πρακτικές μαϊμούδων μέσα εις το Κοινοβούλιο, εγώ δεν μπορώ να το κατανοήσω ούτε βλέπω ότι αυτές τις τρεις ημέρες που είμαστε εδώ πάρα πολλές ώρες, κάνουμε πλάκα. Εάν κάτι βγαίνει από τη συνεδρίαση, είναι μια τραγικότητα. Και η τραγικότητα που προκύπτει είναι από αυτά που έρχονται στο ασφαλιστικό, από τη φτώχεια την οποία δεν αντιμετωπίζουμε, από την φοροκατοχή και όλα αυτά τα δυσμενή στοιχεία, τα οποία πλακώνουν την ψυχή και δεν δημιουργούν σίγουρα πλάκα. Εν πάση περιπτώσει, όλοι έχουν δικαίωμα και σε συμπλέγματα και σε αγκυλώσεις του παρελθόντος. Εμείς αυτά τα έχουμε αφήσει πίσω και νομίζω ότι κοιτάζοντας το αύριο, δεν μπορούμε να αναμοχλεύουμε το στείρο εχθές. Και βεβαίως, θα ήμουν ο τελευταίος που θα μπορούσα να πω καλό λόγο για τη χούντα, γιατί όταν κάποιοι πλούτιζαν προσβάλλοντας το περιβάλλον, αυτοί και οι οικογένειές τους, εγώ ήμουν στο ΕΑΤ-ΕΣΑ. Αυτό, λοιπόν, να το καταλάβουν κάποιοι. Τώρα, εάν επιμένουν μέσα στην Αίθουσα να μιλάνε για Ακροδεξιά, Ακροδεξιά, Ακροδεξιά, να προσέξουν μήπως την κάνουν δημοφιλή και μας προκύψει καμιά Ακροδεξιά, γιατί η δική μου συμμετοχή στο πολιτικό παιχνίδι απέκλεισε την Ακροδεξιά. Την έβγαλε εκτός παιδιάς την Ακροδεξιά. Αυτό έκανα εγώ. Εάν, λοιπόν, θέλουν να την κάνουν δημοφιλή, ας την αναφέρουν και να προκύψει αύριο το πρωί. Είμαι εναντίον των άκρων, και της Ακροδεξιάς και της Ακροαριστεράς. Να το ξεκαθαρίσουμε. Εγώ δεν επιτίμαι, ενοχλούμαι με το «ακροδεξιός». Άλλοι επιτίρονται με το «ακροαριστερός» και κάνανε και τις ανάλογες τοπογραφικές επιλογές μέσα στην Αίθουσα. Είμαι υπέρ του διαλόγου, υπέρ της σύνθεσης και υπέρ της δημοκρατίας. Μπορώ να ακούω και τα πλέον δυσάρεστα. Όμως, δεν επιτρέπω στον εαυτό μου να χρησιμοποιεί ύβρεις και συκοφαντίες. Και νομίζω ότι πρέπει ο πολιτικός πολιτισμός μας επιτέλους να είναι ανάλογος με αυτόν της Ευρώπης.

Έχω υπηρετήσει λιγότερα χρόνια την Ευρώπη απ' ό,τι ο κ. Αλαβάνος, αλλά έχω υπηρετήσει το Εθνικό Κοινοβούλιο περισσότερο από εκείνον. Εάν τολμούσε Ευρωβουλευτής, κύριε Πρόεδρε, και έλεγε «μαϊμού διαδικασία» ή «της πλάκας» το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα τον είχαν πετάξει έξω οι κλητήρες. Εμείς το ανεχόμαστε. Δεν λέω ότι πρέπει να δοθούν τέτοια δικαιώματα στους κλητήρες που υπάρχουν εκεί. Εκεί, αν σηκώσεις μια ταμπέλα, έρχεται ο κλητήρας και σε βγάζει έξω. Είναι άλλες νοοτροπίες, άλλες πρακτικές, αλλά και άλλος πολιτικός πολιτισμός.

Κυριακή, 30 Σεπτεμβρίου 2007

Πράγματι, για κάποιες ερωτήσεις που έκανα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με είπαν ακραίο. Όταν έκανα ερώτηση για τους Έλληνες της Βορείου Ηπείρου, όταν έκανα ερώτηση για τον Οικουμενικό Πατριάρχη, όταν έκανα ερώτηση για τα στρατεύματα κατοχής της Κύπρου, ξέρετε από πού τις πήρα; Από το αρχείο του κ. Αλαβάνου. Τις ίδιες ερωτήσεις έκανα. Για αυτές τις ερωτήσεις, λοιπόν, εγώ πρέπει να είμαι Ακροδεξιός.

Επιτέλους, η σοβαρότητα δεν βλάπτει. Έχετε δικαίωμα στην ενδυματολογική σας αντιμετώπιση μέσα στην Αίθουσα. Δεν έχετε δικαίωμα, όμως, στην ύβρη. Δεν έχετε δικαίωμα στη συκοφαντία. Εδώ ήρθαμε για διάλογο. Εδώ ήρθαμε για σύνθεση. Εδώ ήρθαμε να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα. Δεν ήρθε κανείς εδώ για να πολεμήσει τη χώρα. Ήρθαμε να πολεμήσουμε εναντίον των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα και δεν έχει κανένας το προνόμιο και ούτε κανείς θέλει να είναι περισσότερο πατριώτης ή λιγότερο πατριώτης ούτε κανείς από εμάς διεκδικεί να είναι περισσότερο φίλος των φτωχών ή λιγότερο φίλος των φτωχών. Το τελευταίο που περιμένει από εμάς ο ελληνικός λαός σε αυτήν την καχεξία, εις την οποία είναι αναγκασμένος να ζει, είναι να τρωγόμαστε και να βρίζει ο ένας τον άλλον. Είναι πολύ εύκολο αυτό. Βγαίνετε στα παράθυρα της τηλεοράσεως. Όμως, εδώ δεν είναι πρωινόαδικο. Εδώ είναι η Βουλή των Ελλήνων. Και ας το καταλάβουν καλά κάποιοι και πρέπει να έχουμε σεβασμό, σεβασμό στην άποψη του άλλου, γιατί αυτό είναι φασισμός, να αποκρούουμε την άποψη του άλλου. Και αν θα ήθελε ο κύριος Αλαβάνος, θα μπορούσε να κάνει σήμερα μια καταγγελία εναντίον των φασιστοειδών αυτών που χθες επέδραμαν στην Έκθεση του Βιβλίου και έκαψαν βιβλία. Εμείς είμαστε εναντίον του καψίματος των βιβλίων, ό,τι και να γράφουν. Γι' αυτό και το βιβλίο της κυρίας Ρεμπούση είπαμε να αποσυρθεί, αλλά βεβαίως να έχει το δικαίωμα της διανομής στα βιβλιοπωλεία και να το πάρει όποιος θέλει. Δεν είπαμε να καεί. Άλλοι καίνε βιβλία και αβαντάρονται γι' αυτό το κάψιμο, γι' αυτήν τη νοοτροπία. Αυτά είναι απογοητευτικά και απαγορευτικά για το 2007. Επιτέλους, να κατανοήσουμε ότι υπηρετούμε τη δημοκρατία και μόνο τη δημοκρατία.